

РЕШЕНИЕ

№ 4516

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3250** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по изпратена по подсъдност, съгласно Определение № 373/31.03.2023г. на АС София област постановено по адм.д. № 441/2023г. жалба, подадена от „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от Е. К. С., чрез адв. К. П., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221422000889-091-001/13.10.2022 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията, с който са определени задължения за ДДС в резултат на непризнато право на данъчен кредит в размер на 26 588 лв. за данъчен период м. 11. 2021г. и е начислена лихва за забава в размер на 1 707,92 лв., потвърден в тази му част с Решение № 32/10.01.2023г. на директора на дирекция ОДОП С..

В жалбата са изложени аргументи за необоснованост на РА, като се твърди, че направените в него констатации и правни изводи са в противоречие с фактическата обстановка и приложимите материално-правни норми. Твърди се, че са налице реално осъществени доставки на стока – лицензи за комуникационен сървър, както и, че тези доставки са използвани за целите на извършваните от жалбоподателя последващи облагаеми доставки – обстоятелство потвърдено от органа по приходите и от решаващия орган относно наличието на осъществена ВОД към гръцкото дружество. Сочи се също така, че не е задължение на ревизираното лице да прави проверки относно това дали неговият доставчик разполага с кадрова и техническа обезпеченост,

по какъв начин организира вътрешната си дейност, откъде се снабдява със стоки, като дължимата грижа от ревизираното лице е тази да разполага с доказателства за реалност на доставката, а не да извършва проверка на контрагентите. В тази насока се позовава на практика на СЕС, както и на национална съдебна практика, като цитира решения на ВАС. Твърди се освен това, че изследването на предходни стокови вериги за целите на облагането и правото на приспадане на данъчен кредит е отречено при действието на новия ЗДДС и с оглед практиката на СЕС, според която не следва да бъдат накърнявани правата на данъчния субект поради поведение и действия на предходни доставчици, когато не е доказано, че нова поведение е неправомерно и цели данъчна измама. В заключение е посочено, че правото на данъчен кредит е отказано, поради липсата на подробен анализ на събрания доказателствен материал, неправилно интерпретирана фактическа обстановка, което е попречило да се приложими относимите правни норми. Отправено е искане за отмяна на оспорения РА.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят се представлява от адв П., която поддържа жалбата и моля за отмяна на акта, претендира присъждане на разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът – директор на дирекция ОДОП – С., чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, изложени в оспорения РА, потвърдителното решение на директора на Дирекция ОДОП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422000889-020-001/22.02.2022 г., връчена по електронен път на 04.03.2022 г., е възложено извършването на ревизия на „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД за установяване задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.11.2020 г. до 31.01.2022 г. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, е издадена Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221422000889-020-002/30.05.2022 г., връчена на 30.05.2022 г. Цитираните заповеди са издадени от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422000889-092-001/11.08.2022 г., връчен по електронен път на 15.08.2022 г. С него е направено предложение на дружеството да бъде отказано право на данъчен кредит в размер на 26 588,00 лв. за м. 11.2021 г. по фактура №[ЕГН]/19.11.2021 г., издадена от „ЕКС 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Срещу РД е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №53-04-335/29.09.2022 г., което е преценено от органите по приходите кат неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221422000889-091-001/13.10.2022 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията и П. Т. П. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 25.10.2022 г.

Предмет на спор в настоящото производство е непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 26 588,00 лв. за данъчен период м. 11.2021 г. по фактура, издадена от „ЕКС 22“ ЕООД, ведно със съответната лихва за забава в размер на 1 707,92 лв. В хода на ревизията е установено, че основната дейност на дружеството е отдаване под наем на собствени активи, в т.ч. силозно стопанство, складови площи, работни пространства за споделено ползване, производствено оборудване, моторни превозни средства и др. С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, са извършени процесуални действия, описани в констативната част на РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53, ал. 1 от ДОПК на „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221422000889-04-011/16.03.2022 г. В отговор са представени документи, описани в РД. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица - доставчици на жалбоподателя, като отношение към извършеното облагане има тази на „ЕКС 22“ ЕООД. Резултатите от проверките са обективирани в протоколи, описани в РД.

Въз основа на събраните документи е установено, че през м. 11.2021 г. ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 26 588,00 лв. по фактура №[ЕГН]/19.11.2021 г., издадена от „ЕКС 22“ ЕООД. Предмет на доставка са 170 лиценза за комуникационен сървър. При проверка в информационната система на НАП е установено, че процесната фактура е отразена от доставчика в дневника за продажби за периода на издаването ѝ. Според представените в хода на извършената насрещна проверка на „ЕКС 22“ ЕООД документи, доставените на жалбоподателя 170 лиценза за комуникационен сървър, са закупени през м. 11.2021 г. от МУ L. U. L.. От управителя И. В. К. писмено е обяснено, че лицензите са закупени от сайта на американското дружество. Приложена е инвойс фактура №2021-1118-1/18.11.2021 г. на стойност 167 580,00 щатски долара, която не съдържа идентификационни данни на издателя. Представени са документи за банков превод от банкова сметка в „БЪГАРО-АМЕРИКАНСКА КРЕДИТНА БАНКА“ АД /БАКБ/ на сума в размер на 31 900,00 щатски долара на 08.06.2022 г. и на сума в размер на 30 000,00 щатски долара на 09.06.2022 г. с посочен получател МУ L. U. L.. Установено е, че титуляр на вписаната в документите банкова сметка [банкова сметка] е друго дружество – „ЕКС ДВАЙСЕТ И ДВЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], управлявано също от И. В. К.. Прието е, че не са представени доказателства за плащане по предходната доставка. Други документи, съпътстващи предходната и пряката доставка - оферти, заявки, водена кореспонденция, сключени между страните договори, анекси, техническа спецификация и параметри, инструкции за ползване, гаранции и др., не са представени. При проверка в информационната система на НАП е установено, че в дневника за покупки на „ЕКС 22“ ЕООД за м. 11.2021 г. не е включена фактура от доставчик МУ L. U. L.. Такава покупка не е отразена и в следващи данъчни периоди. Констатирано е също, че „ЕКС 22“ ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 01.04.2022 г., при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. През процесния период дружеството не е разполагало с назначени на трудови

договори лица. Не са установени и данни управителят на „ЕКС 22“ ЕООД да е полагал труд в дружеството. В РД се съдържат констатации, че от „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД също не са представени съпътстващи спорната доставка документи. Декларирано е и установено в хода на ревизията, че част от стоките, закупени от „ЕКС 22“ ЕООД са реализирани към гръцкото дружество – А. Т. 2020, EL801212739. „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД е декларирало през м. 12.2021 г. извършена ВОД на стоки – 180 лиценза за софтуерна телефонна централа и 70 лиценза за телекомуникационен сървър. За доставката е издало фактура №[ЕГН] от 22.12.2021 г. на стойност 200 472,57 лв. /левава равностойност на 102 500,00 евро/ с получател А. Т. 2020, Гърция. За доказване изпращането и транспортирането на стоките до територията на Гърция са представени копия на опаковъчен лист №[ЕГН]/22.12.2021 г. – нето тегло 4,9 кг. и СМР от 22.12.2021 г. с вписан изпращач „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД, получател А. Т. 2020, Гърция и превозвач „КАЛИ ТРАНС ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Съгласно транспортния документ стоките – 250 бр. dongle with license for IP PBX и бруто тегло 5 кг., са натоварени в [населено място] на 22.12.2021 г. и са разтоварени в [населено място], Гърция. В кл. 24 е положен подпис и печат на получателя А. Т. 2020, Гърция. Доставката е отразена в м. 12.2021 г. и е подадена V. декларация. При извършена проверка в информационната система V. е установено, че ДДС номерът на гръцкия контрагент е валиден и същият е декларирал вътреобщностно придобиване на стоки /В./ от ревизираното дружество.

Предвид непредставен договор за доставка на лицензи за телекомуникационни сървъри, инструкции за доставеното оборудване и гаранции и спецификация за функционалност на компонентите с издадения РА е прието, че е налице относителна симулация на доставките, по които ревизираното лице е получател и е прието, че „ЕКС 22“ ЕООД не може да се легитимира като извършител на фактурираните стоки, обект на процесните доставки. При така установеното е прието, че не е налице реално извършена доставка по фактура №[ЕГН]/19.11.2021 г., издадена от „ЕКС 22“ ЕООД и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в оспорвания размер.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с подаването на жалба в 14-дневния срок с вх. №53-04-394/09.11.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. като с Решение № 32/10.01.2023 г. директорът на Дирекция ОДОП С. е потвърдил издадения РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 11. 2021г. В посоченото решение са изложени допълнителни аргументи, като решаващият орган се е позовал на некоректно поведение на доставчика - „ЕКС 22“ ЕООД, установено в хода на извършена на същия ревизия. С оспорения РА е признат деклариания ВОД към гръцкото дружество за реално извършен, но в решението на директора на дирекция ОДОП се сочи, че данните отразени в транспортните документи не доказват, че до Р Гърция били транспортирани посочените стоки в издадената от жалбоподателя към гръцкото дружество инвойс № 6...9/22.12.2021г. Решението на директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на 01.02.2023г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и след

обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, съгласно приложената Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221422000889-020-001/22.02.2022 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221422000889-020-002/30.05.2022 г., издадени от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗЕДЕП по делото са представени доказателства, че органите по приходите, подписали РА, разполагат с удостоверение за квалифициран електронен подпис (л. 61 и сл.), като ответникът е представил и надлежни доказателства за наличието на валидни КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА. В тази връзка настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

По приложението на материалния закон:

Предмет на спор в настоящото производство са установените задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11 2021г., в резултат на непризнато право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 69, ал. 1 от ЗДДС в размер на 26 588,00 лв. за данъчен период м. 11.2021 г. по фактура, издадена от „ ЕКС 22“ ЕООД, ведно със съответната лихва за забава в размер на 1 707,92 лв.

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден, следва да реши делото по същество. С оглед правомощието на съда по чл. 160, ал. 2 от ДОПК, същият следва да провери за конкретния доставчик, дали са спазени изискванията на закона, при които възниква и може да бъде упражнено правото на данъчен кредит.

Спорът по същество е относно реалността на извършената доставка, документирана с фактурата издадена на 19.11.2021г. от „ ЕКС 22“ ЕООД с предмет: 170 бр. лиценз за комуникационен сървър. Прието е от приходните органи и от решаващия орган, че не са представени достатъчно убедителни доказателства за реално изпълнение, тъй като доставчика не разполага с кадрова обезпеченост, има издаден РА, няма информация за технически параметри на доставката, спецификация, инструкции за ползване, не са

представени оферти писмени заявки, договор и не е ясно лицензът за каква програма е. Не се установявало къде е съхранявана стоката, кой е предал приел същата, от кого е транспортирана до обекта на доставчика и впоследствие до обекта на ревизираното лице. Приложеният приемо-предавателен протокол не удостоверявал нейното реално предаване.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, материалноправна предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит е наличието на действително извършена облагаема доставка на стока или услуга към лицето, посочено в данъчния документ като получател на доставката. По силата на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие и изискуемостта на данъка по доставки на стоки настъпват когато правото на собственост върху стоките бъде прехвърлено, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик.

Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на своите доставчици, включително да доказва тяхната обезпеченост за извършване на доставките. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11, С-18/13 на СЕС. Получателят по доставка, за да упражни правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички други, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за неговата обезпеченост да изпълни доставката, не може да се вменява в тежест на получателя по доставката да ги доказва.

Настоящата съдебна инстанция намира, че в случая реалността на доставките, като условие за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит, е доказана в процеса. Основателни са твърденията на жалбоподател за наличието на достатъчно писмени доказателства, обосноваващи извод за извършване на спорните доставки.

В случая, съвкупната преценка на представените още в хода на ревизионното производство доказателства установява реалното осъществяване на доставките с предмет лиценз за комуникационен сървър. Неоснователно се търси наличието на инструкции за ползване и спецификация, като индивидуализиращи конкретната стока данни, след като от обясненията на управителя на доставчика става ясно, че се касае за доставяне на /флаш памет/, на който има инсталирана операционна система и софтуера за IP телефона централа заедно с лиценза, който лиценз представлява код, отключващ централата за определен период от време, в случая безсрочен. В подробно дадените обяснения се сочи още, че предимството за клиентите е липсата на необходимост от заплащането на годишни такси, поддръжка, ъпгрейд,

като по този начин капацитета на централата се определя от вида /мощността/ на избраното от потребителя устройство /компютър/. В дадените обяснения изрично също така се сочи, че в донгъла, с който се продава централата е включено кратко описание, а към обясненията се прилагат разпечатки от акаунта на доставчика в сайта, през който е закупена стоката, описание на функционалните възможности на въпросната централа, извлечение от акаунта на доставчика с генерирани лицензи в полза на жалбоподателя и копие от извършеното плащане към американския доставчик. От събраните в хода на ревизията доказателства не е видно, ревизиращите органи да са изискали от доставчика или жалбоподателя други обяснения или разяснения за работата с въпросните лицензи за комуникационен сървър. Същевременно в хода на ревизията е прието, че е налице последваща реализация на стоката, доколкото не е извършена корекция на декларирания ВОД към гръцкото дружество. В тази връзка ревизиращият орган е приел за реално осъществен декларирания от жалбоподателя ВОД по фактура №[ЕГН] от 22.12.2021 г. на стойност 200 472,57 лв. с получател А. Т. 2020, Гърция. За доказване изпращането и транспортирането на стоките до територията на Гърция в хода на ревизията са представени копия на опаковъчен лист №[ЕГН]/22.12.2021 г. – нето тегло 4,9 кг. и CMR от 22.12.2021 г. с вписан изпращач „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД, получател А. Т. 2020, Гърция и превозвач „КАЛИ ТРАНС ГРУП“ ЕООД. Съгласно транспортния документ стоките – 250 бр. dongle with license for IP PBX и бруто тегло 5 кг., са натоварени в [населено място] на 22.12.2021 г. и са разтоварени в [населено място], Гърция. В кл. 24 е положен подпис и печат на получателя А. Т. 2020, Гърция. Доставка е отразена в дневника за продажби на ревизираното дружество за м. 12.2021 г. и е подадена V. декларация. При извършена проверка в информационната система V. е установено, че ДДС номерът на гръцкия контрагент е валиден и същият е декларирал вътреобщностно придобиване на стоки /В./ от ревизираното дружество. Неоснователно в решението на директора на дирекция ОДОП се твърди, че транспортния документ не доказва транспортирането именно на 70 лиценза за комуникационен сървър, предмет на фактурата издадена към гръцкото дружество, след като от една страна ревизиращите органи са приели точно обратното, а от друга страна, представените доказателства сочат, че транспорта на фактурираната доставка от [населено място] до [населено място] е осъществен от дружеството „КАЛИ ТРАНС ГРУП“ ЕООД.

На следващо място е необходимо да се посочи, че прехвърлянето на собствеността върху стоката - в случая на „флаш памет“, на който има инсталирана операционна система е удостоверено с подписания между страните предавателен протокол от дата 19.11.2021г., от

съдържанието на който се установява, че носи подписите именно на представляващия доставчика И. К. и на представляващия жалбоподателя- получател по сделката Е. С., поради което неоснователно в решението на директора на дирекция ОДОП се твърди, че тези факти не са установени.

Отказът да се признае право на данъчен кредит поради това, че не е установен произход на стоката по доставката, /въпреки, че в случая са представени документи за такъв/, съответно за липса на кадрова обезпеченост на „ ЕКС 22“ ЕООД и съответно неговото поведение или дейност, противоречи на тълкуването на Директива 2006/112 /ЕО относно общата система на данъка за добавената стойност, дадено в решенията на СЕС по дела С- 324/11 и съединени дела С-80/11 и С-142/11, според което добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стока или услуга не следва да бъде санкциониран с отказ на признаване на право на данъчен кредит поради недобросъвестност или нарушения от страна на неговия доставчик. Както бе посочено в съдебната практика на ВАС въз основа на решения на СЕС по дела С-342/11, съединени дела С-80/11 и С-142/11, С-18/13 и др. категорично е застъпено схващането, че не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадължено лице правото да приспадне от ДДС, поради това че издателят на фактурата за предоставените услуги е извършил нарушения, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Такива доказателства приходните органи не са ангажирали. В тази връзка позоваването на издаден на доставчика РА не може да бъде основание, въз основа на което да се откаже правото на данъчен кредит на получателя. Същото становище е застъпено и в цитираното от решаващия орган писмо изх. № 20-00-134/21.06.2013г. на изпълнителния директор на НАП.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че представените документи са достатъчни да обосноват действително извършена доставка на лиценза за комуникационен сървър и в случая са игнорирани необосновано. В издадената фактура, приемателния протокол и приложенията към същите счетоводни документи, както и документите, удостоверяващи последващата реализация на спорната стока са доказателства, удостоверяващи реалното съществуване и предаване на стоката, както и използването ѝ в икономическата дейност на дружеството- жалбоподател.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че е налице основание за отмяна на РА в частта на непризнато право на

данъчен кредит в размер на 26 588,00 лв. за данъчен период м. 11.2021 г. по фактурата, издадена от „ ЕКС 22“ ЕООД, ведно със съответната лихва за забава в размер на 1 707,92 лв.

При този изход на делото и своевременно направено искане за присъждането на разноски от процесуалният представител на жалбоподателя, съдът следва да присъди такива на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в претендирания размер, съгласно представени към списък с разноски - фактура и банково извлечение, както и документ за платена държавна такса общо в размер на 3 650 лв., от които 50 лв. заплатена държавна такса и възнаграждение за един адвокат в размер на 3 600 лв. Водим от горното и на основание чл. 160 и чл. 161 от ДОПК Административен Съд С. град, III отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ №Р-22221422000889-091-001/13.10.2022 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 11.2021г. общо в размер на 21 998,43 лв., от които ДДС за внасяне в размер на 20 290,51 лв. и лихва за забава в размер на 1 707,92 лв., потвърден в тази част с решение № 32/10.01.2023г. на директора на дирекция ОДОП С..

ОСЪЖДА дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП да заплати на „БАЛЧО ИНВЕСТМЪНТ ГРУП“ АД, ЕИК[ЕИК] сумата от 3 650лв., представляваща държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: